

Til Departementet for Uddannelse, Kultur & Kirke

Hermed sendes hørings svar fra Ilisimatusarfik

31. august 2020

Forslag til: Selvstyrets bekendtgørelse nr. xx af xx. xxx 2020 om studie- og ordensregler på Ilisimatusarfik

§ 3: Det bør overvejes at affatte indledningen sådan: "*Studie- og ordensreglerne skal blandt andet omfatte følgende*". Herved signaleres det, at bestemmelsen ikke er udtømmende. Rektor bør i overensstemmelse med såkaldte juridiske anstaltsbetragtninger kunne fastsætte de studie- og ordensregler, som er proportionalt nødvendige for, at universitetet overhovedet ordensmæssigt kan fungere. Bekendtgørelsen må her ikke blive en uheldig spændetrøje.

§ 3, nr. 3: Ordet "*plagiering*" bør udgå, da plagiering også er eksamenssnyd. Det giver rigtig god mening at ramme plagiering også uden for eksamenssituationen, men så bør man også ramme andre former for dårlig akademisk adfærd, f.eks. fabrikering og forfalskning. Det foreslås således, at man efter nr. 3 (der herefter lyder "*Regler om eksamenssnyd*"), indsætter et nyt nummer, der lyder "*Regler for god akademisk adfærd*".

§ 4: Bestemmelsen kan ses som overflødig, men er nok fin at have med alligevel for derved at fremhæve muligheden.

§ 5: Ligesom med indledningen til § 3 foreslås det, at ordene "*blandt andet*" indsættes ("*.. kan blandt andet følgende sanktioner iværksættes*"). Det kan bestemt ikke udelukkes, at der er andre (proportionale) sanktionsformer, der i den konkrete situation er mere hensigtsmæssige, og oplystningen bør således igen ikke være en uheldig spændetrøje. Derudover fremgår en lignende bestemmelse af §10 i bekendtgørelsen om eksamen og censur.

§ 5, stk. 2: Bestemmelsen kan ses som overflødig, da dette proportionalitetsprincip flyder af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

§ 5, stk. 3 og 4: Denne begrænsning kan være uheldig. Der kan tænkes sådanne tilfælde (uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 4), der kræver bortvisning - igen en uheldig spændetrøje. Proportionalitetsreglen i stk. 2 sikrer, at der ikke ukritisk kan gribes til de alvorlige sanktioner (bortvisning).

§ 6: Bestemmelsen bør afstemmes med den tilsvarende bestemmelse i forslaget til eksamens- og censurbekendtgørelse. Det giver god mening, at klagen skal indgives til universitetet - både af hensyn til sagsforberedelsen i forhold til departementets behandling af sagen, men også at universitetet (muligvis) herved gives mulighed for selv at tage sagen op igen, hvis det på baggrund af klagen findes nødvendigt (remonstration), hvilket formentlig vil spare

departementet for en del (unødvendige) sager. Bestemmelsen bliver dog en smule tung (f.eks. at universitetet nærmest SKAL afgive en udtalelse efter indgiven klage, selvom klagen ikke giver anledning hertil). Det foreslås, at bestemmelsen affattes med inspiration i den danske offentlighedslovs § 37, stk. 1 og 2 (idet den eksplicitte tidsfrist her dog ikke bør medtages).

§ 6, stk. 3: Ok, selvom det kan overvejes at lade bestemmelsen udgå - og således blot falde tilbage på almindelige forvaltningsretlige grundsætninger herom.

Bekendtgørelsens hjemmel: Bekendtgørelsen bør udstedes med hjemmel i også universitetslovens § 32, stk. 3.

§ 7, stk. 3: Det bør overvejes at give længere frist af hensyn til at sikre nogle godt gennemarbejdede studie- og ordensregler, jf. også at forslag skal gennem bl.a. akademisk råd (§ 1). 5-6 måneder er ikke urimeligt.

Generel bemærkning

Selvom f.eks. ordet "*sanktion*" (og ikke reaktion) benyttes, formodes det, at bekendtgørelsen både skal rette sig mod disciplinære sager (der kræver en tilregnelser på mindst uagtsomhed fra den studerendes side) og "*diskretionære sager*". Som et eksempel på en diskretionær sag kan tænkes den situation, at universitetet bliver nødt til at bortvise en studerende, der ikke kan begå sig på universitetet pga. svær psykisk sygdom. I dette tilfælde kan den studerende ikke bebrejdes sin adfærd - og disciplinær sanktion kan ret beset ikke benyttes.

Med venlig hilsen

Henriette Rosing

Universitetsdirektør